

Hüseyin Taşdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüseyin Taşdemir

Kürtlerin yaşadığı coğrafyada 12 Eylül darbesinden sonra daha da yoğunlaşan fiziki, kültürel ve ekonomik baskılardan dolayı batı illerine göçe zorlandı. İstanbul Üniversitesi sosyoloji okudu.

Ankara Gar Meydanı

Hiç böyle kan deęmemiřti,
Ankara topraęına.
Böylesi ęıęlık yükselmemişti,
Ankara gar meydanına.
Yalın yürek barış'a giden çocuklara,
aęlamazdı analar.
Aęlamazdı halay çeken çocuklar
Mevsimlerin en hüznölü ayında
On Ekim sabahında
Sevda türküleri söylüyordu,
barış yürekli çocuklar.
Gar küskünü yüreęimizle öfkelendik,
giden canların ardından.
Çırılçıplaktı öfkemiz,
en az anaların ęıęlığı kadar.
Ğiden canların matemine sığındık
Öfkeyi bastıran gülen gözlerimiz olsun istedik
Yüreęimiz parçalansa da açılara inat,
barış türkülerini söyleyeceęiz, ta ki
Ankara gar meydanına barış gelene dek.

10 Ekim 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Avaz Avaz

Gökyüzü mavi değil artık,
yüzü solgun,
yüreğinden yaralı,
belki de son nefesinde delik deşik etmişiz ciğerlerini.
Mahvetmişiz,
bizler başarmışız bunu
ve haykırıyoruz birlikte avaz avaz:
Gökyüzü özgür.
Doğa dengesiz,
doğa acımasız dedik yılarca, yeşil değil ormanlar,
ağaçlar buruk, doğada hormon,
Hiroşima, Çernobil, atom, Halepçe...
Kurak bir alan, yeşermeyen fidan.
Mahvetmişiz,
bizler başarmışız bunu
ve haykırıyoruz birlikte avaz avaz:
Doğa özgür.
Denizlerde kin,
kutuplarda buzlar erimekte
körfez kan ve petrol dolu
balıklar karaya çıkmakta
karartmışız yüzünü
kör etmişiz gözlerini
çöp doldürmüşüz özüne.
Mahvetmişiz,
bizler başarmışız bunu
ve haykırıyoruz birlikte avaz avaz:
Denizler özgür.
Kuşlar uçmuyor artık,
Kafese tıkmışız.
Martı balıkçı oltasında,
kartal elimizde oyuncak,
ormanların kralı hücrede.
Filler gösteri yapmakta
güzel eğitmişiz.
Ayı göbek atmakta,
deve sırtlamış dünyayı,
maymunlar omuzlarda ve tarzanan'a dönmüşüz.
Bizler başarmışız bunu
ve haykırıyoruz birlikte avaz avaz:
Hayvanlar özgür.
İnsanlar savaş içinde,
barış unutulmuş,
dünya parçalanmakta.
Zeytin dalı kurutulmuş özgürlük için,
beyinler prangalı.
Kadınlar satılmakta, insanlığı da mahvetmişiz.
Bizler başarmışız bunu
ve utanmadan haykırıyoruz
birlikte avaz avaz:
İnsanlar özgür.
Beynim uyuşmuş düşünemiyorum artık.

Yumruğum gülle gibi, ellerim titremekte,
dudaklarım kurumuş, suyu özlemekte.
Ufaldığımı hissediyorum, utanıyorum.
Kırmalıyım tüm kalemleri,
kitapları yakmalıyım.
Bunca özgürlüklerin içinde tek ben özgür değilsem,
utanmalıyım.

13 Temmuz 1989 İzmir
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Avularımı Tıka Basa Doldurdum

Avularımı tıka basa doldurdum,
yüregimdeki parsele ektiğim gül yaprakları.
Bazen Fırat'ta, bazen de Dicle'ye dökerim.
Olmadık ütopyalar kurarım beynimde
Bazen ülkeye sosyalizm'i getiren bir,
sosyalist olurum
Bazen de emekleyerek nereye gittiğini bilmeyen,
bir bebek olurum.
Annemin gitme dediğı her yere giden biriyim
Bulut gibi güneş arkama alarak,
kıtaları geçiyorum.
Bazen anaların gözyaşı gibi,
dağlara düşerim.
Bazen de sel olup şehirleri yıkarım
Hayatla ilişkim yağış biçimi gibidir
Oysa din dersinde, anlatılan tanrı ile,
benim anladığım tanrı aynı değil.
Ve ben sabahtan akşama ter kokan işçi gibi,
tek perdelik mutluluk oyununa çalıştım.

11 Ağustos 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Ayrılık Notu Gibi Duruyorsun

Karşımda kötü yazılmış,
ayrılık notu gibi duruyorsun.
Biraz daha beklesen, ölen mülteci haberlerin
alt yazısında okursun beni.
Kitapların arasında aradım seni yıllarca
Oysa, yatmadan önce okunması gereken şiir gibi duruyorsun başucumda.
Şairler pek anlamaz ekonomiden
O yüzdendir parasız pulsuz yaşıyorum,
bir başıma.
Sonbahar ağır geliyor bana üşüyorum
Güneşli günler iyi geliyor yüreğime
Kırlarda bağırma hakkım saklıdır unutma
Dostlarımızı unutuyoruz yaşamda,
Ölünce mezar taşlarına dua okuyoruz,
hep birlikte.
Aynı yöne gidiyoruz çoğumuz bilmeden
Teknolojik uçaklarla seyahat ediyoruz
Her şeyi Allah'a dayandırıyoruz.

6 Aralık 1996 İzmir
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Bir Sonbahar Masalı

Bir sonbahar masalı,
Konuk etti düşlerimi.
Elma kokulu bir sürü düş bıraktım sana
Çiğ düşüyor yer yüzüne
Üstüm başım su içinde
Bisikletten düşen çocuğun yarası gibi,
yanıyor içim.
Yol kenarındaki elma ağacına dilek bağladım
Adından geçen harfleri incitmeden tek tek,
şiir bağışladım.
Tapınaklara değil, sana bağışladım
Ama sen kavganın ortasında yaralı halimle,
beni yalnız bıraktın.
Bütün ağaçlar yorgun, savruluyor yapraklar
Bir o yana bir bu yana
Şimdi gözlerimizi kapatıp tam tekmil,
güneşin doğuşunu bekleyelim.
Kuşlar düette,
kalın yaprakları tutan kırık dallarda.
Düşen yaprakları avuçlarımıza dolduralım
Gülümseterek ovalayalım.

19 Eylül 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Buram Buram Hasretin Kokar Her Yanım

Buram buram hasretin kokar her yanım
Yıllar akar gider, mevsim sonbahar
Rüzgar vurur dallarıma, kırılırım bir başıma.
Yorgun düşmüş gözlerime yokluğun çatar
Kehribarı andıran gözlerin değer gözlerime
Fırat'a dökülür dalgalı saçların, gidiyorsun
Bense sevda şiirleri yazıyorum kederimde
Yine de tüm sosyolojik yaraların müsebbibi,
iktidarlara kızıyorum.
Bu yüzden Tanrıların kutsallığına inanmıyorum
Ve atlas defterimdeki sınırları kaldırıyorum
Özgür bir yaşam için,
sınırları olmayan bir dünya çiziyorum.
Saçlarıma beyaz, gözlerim kan kırmızı bir yangın sarar
Bir ayağı kırık at gibi,
yahut sınırda mayına basmış mülteci gibi,
ağır ağır yürüyorum sam yelinde.

2 Kasım 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Çınar İle Selvi

Yan yana olmak iyi ama,
iç içe olmayın, özgür birey olun.
Bağlamadan çıkan müzik aynı ama,
nağmeleri veren tel ayrıdır.
Sevgiyle bağlanın birbirinize ama,
birbirinizin gölgesi olmayın.
Çınar ile selvi, aynı bahçede yetişir ama,
birbirinin gölgesinde büyüzmez.

Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Çocukluğuma Dönmek İstiyorum

Çocukluğuma dönmek istiyorum
Balıkçı oltasında kurtulmuş martı gibi,
ağır ağır bir hüznle sokakta yürürken,
yap boz parçalarını kaybeden ruh halimle,
baskın yedim bu sabah.
Eskimiş hikayeler oturdu göz kapaklarıma
Yaptığımız kuş resimleri, sonra o şehirler,
bizi susturan o gölgeler,
yıkılası o korku duvarları.
İçimizdeki sıcak kuyunun derinliğinde,
güvenle uyumak isterdik,
hiç olmadığı kadar güvenmeli,
ki,
ekilen tohumlar filizlensin.
Güven sofrasında beyaz düşler,
karanlığın ortasında yanan ışık,
gökyüzüne uçurtma salan,
yüreğiyle barışık,
mutlu çocuklar büyüsün.

Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Çocukluğumun Elinde Tutuyorum

Ne garip;
İnsanın ağır ağır kendi içinde eskimesi
Resimlere bakınca fark ettim eskidiğimi
Ne garip;
Kırkılı yaşlarda bir ilkokul sırasında seni tanımak
Eskiden yalnız kendimi düşünürdüm
Nerde tanıdım seni?
Şimdi yalnız seni düşünüyorum!
Sanırsın kader yazgısı
Oysa kadere değil sana inanmıştım
Baraj suyun altında kalan çocukluğuna ağlamıştım
Çok seviyorum dediğin çiçeğin resmini çizip
başucuma asmıştım!
Biliyor musun?
O resmi hala saklıyorum, odamın en güzel yerinde!
Bu kentin üstüne ağırlık çöküyor akşam olunca
Üşüyorum, içimdeki sen olmayınca
Dedemin kemik saplı usturası gibi,
soğuk her yerimi kesiyor.
Biliyor musun?
Bu şehrin geceleri kuşları da ürkütüyor
Acılardan arınmış bir hikaye yazmak istiyorum
Nafile, ne yapsam olmuyor
İçimde sakladığım acılarım beynimi tırmalıyor
Düşünüyorum da ne çok hüznü biriktirmişim bu şehirde.
Biliyor musun?
Düşümde çocukluğumun elinde tutuyorum
Hep öyle masum öyle yalın çocuk oluyorum!
Çocukluğumla söyleşirim, ağlaşırım,
sonra çocukluğumu yüreğime sararım,
gözlerinde öperim
Başka da kimse kalmadı bu kan kokulu coğrafyada
Sesime miras kalan öfkemden başka.
Kim bilir düşünde bile görmüyorsun tanıştığımız o günü
Merak ediyorum;
Başka şeyler öğrendin mi?
Kavga etmenin dışın da
Ah inceldiği yerde kopsa o bencil gurur
Biliyor musun?
Bir deprem uğultusunda çığlığın, hala kulağımda.
Ve çocukluk düşümü kaybediyorum.

16 Mart 2021
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Eğerti Bir Hayat Yaşıyoruz

Birey olmak nasıl bir şey bilmiyorum
Sempatik bir bunalım doğruyorum akşam sofrasına
Elimde birey olmak üzerine derlenmiş bir sürü özlü sözle eğerti bir hayat yaşıyorum.
İyi yanım sokak hayvanlarına su veriyor
Şiirler bağışlıyorum insanlara, muska niyetine
Ayık bir kafayla çekilmiyor biliyorum
Yüreğimdeki yerleşik hüznle, yol alıyorum.
Makyajlı bir ceset gibi gözlerimi tavana dikiyorum.
Ve gözlerimin çukurunda bir atlas çiziyorum,
renk renk.
Çoğunu maviye boyuyorum.
Ben durmadan konuşuyorum.

21 Aralık 2019
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Emeğin Kavgasında

Emeğin kavgasında, umudun neferiyiz biz
İsyân eden halkın sözüyüz biz
Kardelen misali, zemheri kış gülüyüz biz
Dostluğa üryan yola çıkan, yolcusuyuz biz

Sevdamızı yüreğimizde taşıyanlarız biz
Barışa selam veren elleriz biz
Alanlarda zılgıt atan dileriz biz
Türkü türkü, mayıslar da halay'iz biz.

1 Mayıs 2018
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Eylül Hazan Ve Hüzne Yolculuktur

Uzun ve sıcak gecelerde sonbahar
Avucuma aldığım yıldızlarda dünya sessiz
Esaret altında insan benliği, yine eylül hüznü
Eylül, sessiz ve korkunç bir uçurum kıyısı
Yeraltı sulara buluşuruz belki, kim bilir
Gri renk umutlarla uçuyor göçmen kuşları
Gazel dökmüş ağaçların arasında,
sincaplar zuha peşinde.
Yine tapınağın basamağında,
yüksek sesle meydan okuyor tanrılar.
Hüznümü bohça yaptım kapına bıraktım
İçine senin hasretin ve birazda aşk şiiri koydum
Solgun kent caddelerinde tek başıma yürüyorum,
sesin yankılanır kulaklarımda.
Sadakat beklemiyorum eylül gecelerinde
Eylül hazan ve hüzne yolculuktur.

1 Eylül 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Farzet ki, Karanlık Çökmüş Umutlarıma

Farzet ki, karanlık çökmüş umutlarıma
Güneş batmış zifiri karanlık
Yapraklar dökülmüş
Mevsim sonbahar
Farzet ki, gazellerin arasında yürürken,
seni düşünüyorum
En çok yaprak döken çınarın altında
Şana şiirler yazıyorum
İçinde x ve w harfleri olan yasak bir dilde
Sonbahar ne kadar da özlem kokuyor
Farzet ki, bütün mevsimler hazan ve
hüzün kokuyor
Ama baharlarda sen kokuyorsun
Üstelik kardelen çiçeğine benziyorsun
Ve gözlerimde saklıyorum yüreğini
Varsın uyusun yüreğin
Gözlerimin kuyusunda.

1 Ekim 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Gecenin Gölgesinde

Bir damla sevgi için
Ne çok özlem biriktirmişim öyle
Şiirle sabrımı sınamışım
Ö kadar özlemişim ki;
Her gece bir özlem doğurmuşum!
Gecenin ayazında
Yıldızların kaymasına
Erketeye yatmışım..!

6 Şubat 2021
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Gel Beraber Çocuk Kalalım

Ne İsa'nın havarileri
Ne Musa'nın kızıl denizi yaran asası
Ne de Muhammed'in İslam inancı,
anlatamadı savaşın kütü olduğunu.
Gel, bol kumlu ege denizi kıyısında,
bir atlas çizelim.
Sokrates, Platon ve Can Yücel'e,
komşu olalım.
Adını gövdesine bıçakla kazıdığım,
çınarın gölgesinde oturup rakı içelim.
Ve
Bölelim coğrafyanın tüm kıtalarını
Tarih kitaplarını yalansız yazalım
Sonra
Gel beraber çocuk olalım
Gökyüzüne renk renk uçurtma salalım
Can Yücel gibi yanlış yapanlara küfredelim
Düşmüş gibi yapıp yalandan ağlayalım
Öpersen geçer diyerek annemizi kandıralım
Gereğinden fazla yapılan, camilere itiraz edelim
Fabrika imalat bandında,
hüzünle demir döven işçilere inanalım.
Sonra
Gel seninle hep çocuk kalalım.

12 Ağustos 2019
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Hüzün Oluyor

Ve yine yor'lu bir şimdiki zaman kipinden
yazıyorum.
Bazen ayakkabısının altı delik işsiz adamın,
yorgun gözleri gibi bakıyorum hayata.
Öylesine yorgun, öylesine mahzun ki,
ulaşılması imkansız yola çıkmış yolcu gibi.
Ve
Ne zaman bu şehre yolum düşse,
ölü bir bedenın içine kaçıyorum.
Kayboluyorum kendimden.
İlahi dinleyerek kendinden geçmiş cahil,
bir dindar gibi bakıyorum, denizin mavisine.
Oysa;
bir martı olabilirdim.
Denizin orta yerinde demir atmış, yelkenlinin direğinde.
Ya da av peşinde gökyüzünde,
süzülen kartal.
Seni uçan bir nesneye benzetiyorum.
Ama bilemiyorum neye benzediğini.
Avcılar tarafından bir ceylan vuruluyor
Ceylanlara seni anlatıyorum
Hüzün oluyor.

15 Ağustos 2019
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Islık alıyorum Kuşlara

Her sabah şafağında, maltaya çıkıyorum
Enternasyonalist bilinçle ıslık alıyorum kuşlara
Yuvasına dönen yusufçuk gibi
Henüz baykuş yok
Özgür olduğum herhangi bir Ekim sabahında
Senin için güneşi sereceğim,
yeryüzü sofrasına.
Olmadık hayaller kuruyorum
sonra, mitolojik bir peygamber oluyorum
Dünya atlasın kahverengi yerinde,
dergah kuruyorum.
Bazen de helenistik dönemde Tanrı oluyorum.
Çocuk olmaktan korkuyorum
Kardelen gülüşlü anneler yok artık.

10 Ekim 1996
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Korona Savaşında Ölüyor Beyaz Önlüklü Melekler

Korona savaşında beyaz önlüklü melekler ölüyor
Ben de protest şiirler yazıyorum,
kaderime ilıstirmek üzere.
Bedavadan yaşayan imamlar da okuyabilir
Tüm sınavları kopyayla geçen siyasetçilerin
yürekleri korkudan pat pat çarparken...
Yine de Allah belasını versin diyorum,
bütün bedava yaşayan asalakların.
İsa'nın çarmıha gerili kollarına çakılan çivi gibi,
günahkar ve ötekine ateş sunmuş,
Tanrı kiniyim bugün.
Rüzgar faşisttir bilirsin, zayıfı düşürür
Yağmur sa şefkatlı ana yüreği gib,
her kese eşit yağar.
Bak yine sıcak ekmek kokusu taciz ediyor,
sokakta üşüyen evsiz adamın yüreğini.
Gözümde yağmur dökölüyor yere
Düşen her damla yağmurla okyanus oluyorum
Depremde ölen bir çocuğun yüzüne gülümsemiş, bir Tanrıyla konuştum bu gece.
Yüreğimdeki yangını söndürecek şiirleri tutamıyor artık, parçalanmış bilincim.

24 Kasım 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Maviye alar yklerim

Maviye alar yklerim
Martıların ığlığı yankılanır limanlarda
Orsa seyriyle denizde yolcuyum şimdi
Yorgun tayfa misali kırgınım hoyrat sevdalara
Sisli bir rotadayım nicedir
Havada martı kokusu ve,
buęusu burnumda eski sevdalar.
Yenilmek aklıma gelmezdi ama,
mavinin meltemiyle yenildim aşk zırhlısına.
Yeniden açılmam gerek, okyanuslara
Göçmen kuşlar misali gitmeliyim,
nehir kıyısı olmayan aşklardan.
Uzak yol kaptanıyım, duymazsın sesimi
Ben artık bir liman aşk hikayesini,
dinlemek istemiyorum.
Mark Antony ve Kleopatra'nın aşkını,
bilmek istiyorum.

30 Ağustos
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Mülteci Ruhumla Yollara Çıkıyorum

Mülteci ruhumla yollara çıkıyorum
Mavi ve mor karışık yalnızlığım
Şehirlerarası yolculuklarda,
ağır ağır gidiyorum.
Farzet ki, yol üstü bir lokantada karşılaşmışız
Erzincan'nin ilic halk lokantasında
Farzet ki, karşı karşıya oturmuşuz
Farzet ki, her zamanki tepeden bakma,
tavrınla bakmışsın.
Sonra;
Sana yazdığım şiirin son bendini unutmuşum
Bir bilsen nasıl da güzel yazmıştım,
mor kapaklı defterime.
Her harfin dalına bir şiir asmıştım
Her şehirde bir fidan dikmişim
Sabahçı kahvelerinde mülteci olmuşum
Biraz da Ahmet Kaya'dan,
yorgun demokrat çalmıştım.

20 Eylül 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Ölü Beden Gibi Uyuyor Gözlerim

Ölü beden gibi uyuyor gözlerim
Zehirli böcek sokması gibi baygınım
Faşist bir devletin sorgu işkencesinden çıkmış,
yorgun demokrat, bir hükümlü gibiyim.
Ya da aniden yılan sokması,
bir yanım ölü, bir yanım yarı baygın
Haraç mezat alınma, böyle hayatlar yaşıyoruz
Maske çene altında
Açık ağızlarla esnemekte
Ceza ile terbiye ediliyor insanlar
Sağlıkçılar koronadan ölüyor
İmamlar hüzzam makamında sela okuyor
Haber kanalları yoksulluktan dem vuruyor
İktidar ekonomiyi uçürdük diye fetva veriyor
Vatandaş işsizlikten kırılıyor
Çamilerin tepesine paratoner dikmişler
İmam, her şey haktır diye hutbe okuyor
Müminsiz tanrılara soruyorum,
Bütün bunlar niye?

13 Kasım 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Sen

Sen;
Ellerinle
Bana dokununca...
Teslim oluyordum,
ay ışığına.
Ah o zarif parmakların,
nerede,
bulaştı o soğuk savaşa!

21 Ağustos 2019
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Şimdi Anlıyorum Seni

Şimdi anlıyorum seni
Tahirle Zührede bir şifreydin
Nazım usta ne güzel tarif etmiş,
aşkın yüceliğini.
Ben ise tarif değil, yaşamak istedim
Yön keşfinde gözlerini güneş sanıp,
yüreğimi ısıtmıştım.
Şimdi yalnızım...
Yazmaktan başka bir şey bilmiyorum
Telleri koparılmış bağlama gibi etkisizim
Sen bunu hayal bile edemezsin biliyorum
Bir şiir kaç kez yeniden yazılır bilmiyorum
Ama Kürtçe alfabesinde,
tercümesi zor bir acı yaşıyorum.

18 Eylül 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Şimdiki Zaman Tanrıları

Ey savařlardan beslenen tanrılar
Savaşın ateşinden sigaranızı yakıyorsunuz
Ve aşktan söz ediyorsunuz,
ne olduğunu bilmeden, İlahi diyorsunuz.
Çevrenizdeki baş döndürücü,
güzellikler dururken.
İnternet sayfasında bilgi heceliyorsunuz
Kimine savaş mükellef bir sofr
Kimine sadece açlık
Tanrılar, eski zamanlarda bizimdiler
Çünkü aramızda yaşarlardı
Afrodit kendini dalların arasında çobana vermişti
Şimdiki Tanrılar bizden uzaklar
Savařlardan beslenirler
Afrodit gibi değil
Saray sofrasında beslenirler.

17 Ağustos 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir

Unutmadığım

Unutmadığım şeyler var...
Dedemin nasırlı ellerini, öfkeli gözlerini
Jandarma tarafında köy meydanında bekletilirken,
Örselenmiş gururunu,
ve elindeki buğday kokusunu unutmadım!
Tanrıların korkusunda kafayı yedik
Oturup birlikte yedik,
kafamız çok güzel, bir görsen,
durmadan etrafımızdan dönüyoruz
Bir peygamber de beklemiyorum
Elimde vahim yok ama, çokça vah'im var
Bir de çığ düşmüş, hüzünlü sabahlarım var
Şimdi gidiyorum buralardan,
aklın çokluğu zarardır diyorum, Einstein dilini çıkarıyor
Hayat hikayedir diyen Ezidi'ye söyledim
Kürtçe bir ağıt gibi söyledim
Avazım çıktığınca bağırdım
Tanrılara inanmayın.

16 Mart 2020
Hüseyin Taşdemir

Hüseyin Taşdemir